

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 10C/325/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3512210666
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Stachovič
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2013:3512210666.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Novom Meste nad Váhom, pred samosudcom JUDr. Andrejom Stachovičom, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o. so sídlom Grösslingová 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421 proti odporcovi Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o zaplatenie 4.931,09 Eur a iné, t a k t o

rozhodol:

Návrh sa z a m i e t a.

Odporcovi sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom (6277 - ISTINA RS) doručeným tunajšiemu súdu dňa 27.09.2012, domáhal aby súd uložil odporcovi zaplatiť z titulu majetkovej škody sumu 4.931,09 Eur a z titulu nemajetkovej ujmy sumu 986,22 Eur, z dôvodu nečinnosti súdu v exekučnej veci na podklade zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Návrh dôvodil tým, že vo veci povinného P. Ď., N.. XX.XX.XXXX podal návrh na vykonanie exekúcie na majetok povinného pre vymoženie peňažnej pohľadávky, ktorá vznikla nesplnením záväzku povinného vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. 3760540. Exekučný súd po prijatí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je povinný sa danou žiadosťou zaoberať a rozhodnúť o nej v rámci priznanej právomoci a to v zákonom stanovenej lehote, v danej súvislosti poukázal na ustanovenie § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej Exekučný poriadok) v znení platnom od 01.06.2010 do 31.05.2011 a v znení platnom od 01.02.2001 do 31.05.2010. V exekučnom konaní je založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelení poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia tejto žiadosti, aj v prípade, že je exekučným titulom rozhodnutie rozhodcovského súdu. Návrh na vykonanie exekúcie a žiadosť o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie spĺňali všetky materiálne a formálne náležitosti predpokladané zákonom. Navrhovateľ nedisponuje návrhom na vykonanie exekúcie spísaným formou zápisnice o súdneho exekútora, ale ten bol postupom podľa § 44 ods. 1 Exekučného poriadku predložený súdnym exekútorom exekučnému súdu, a preto ako dôkaz označil príslušný spis exekučného súdu. Postup exekučného súdu navrhovateľ hodnotí ako nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne s ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. V predmetnom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Navrhovateľovi vznikla majetková škoda vo výške 4.931,09 Eur predstavujúca náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného Zmluvou o úver. Z uvedeného dôvodu nemôže nastať akceptácia návrhu na nútené vymáhanie istiny a príslušenstva zo strany

exekučného súdu. Zároveň si navrhovateľ uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie vecí v primeranom čase zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením, vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Navrhovateľ mohol vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu exekučného súdu v zákonom stanovenej lehote včas, efektívne a účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zvýšeniu úspechu k mimosúdneho zabezpečenia vymožitelnosti jeho pohľadávky, pretože by vedel, že žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá. Postup exekučného súdu zamedzil navrhovateľovi správať sa so starostlivosťou riadneho hospodára. Navrhovateľ žiada o náhradu nemajetkovej ujmy najmä pre neexistenciu akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu, resp. vyvolaný zásah do zákonných nárokov a základných práv navrhovateľa v spojení s absolútnou nemožnosťou vrátenia strateného času vyvolávajú u navrhovateľa, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj majiteľov pocity frustrácie, právnej neistoty a pod.. Nezákonným postupom exekučného súdu bola vyvolaná situácia, ktorá ovplyvnila podnikateľské postupy ako aj zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít navrhovateľa. Potreba náhrady nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. Navrhovateľ si tak uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom stanovenom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie vecí a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky sumu 986,22 Eur t. j. 20 % z uplatňovanej istiny s príslušenstvom (hodnoty majetkového práva postihnutého procesnou deformáciou). Navrhovateľ uvádza, že postupoval podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. a písomnou žiadosťou požiadal odporcu o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Odporca do podania tohto žalobného návrhu na žiadosť pozitívne nereagoval. Navrhovateľ s poukazom na vyššie uvedené tvrdil, že je nutné deklarovat' porušenie práv navrhovateľa na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením jeho práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie vecí v primeranom čase zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ďalej deklarovat' porušenie princípov právneho štátu, konkrétne princípov legality a tak nahradiť navrhovateľovi nemajetkovú ujmu a majetkovú škodu, ktorá mu bola spôsobená v príčinnej súvislosti porušením práv vyššie uvedených. Ďalej navrhovateľ žiadal, aby súd medzitýmnym rozsudkom rozhodol o základe veci tak, že vydá nasledovné rozhodnutie: „Odporca je zodpovedný za škodu, ktorá vznikla navrhovateľovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, pretože tento nerozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre vymoženie pohľadávky navrhovateľa, ktorá vznikla nesplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. 3760540 dlžníkovi (povinnému) P. Ď., N.. XX.XX.XXXX v zákonom stanovenej lehote.

Odporca sa k predmetnému návrhu vyjadril podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 03.07.2013, tak že žiada súd aby žalobný návrh zamietol v celom rozsahu a žalobcovi nepriznal náhradu trov konania, z dôvodu, že navrhovateľ nepreukázal splnenie základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z.. Uviedol, že navrhovateľ označil len časť dôkazov a preto neuniesol dôkazné bremeno a z jeho padania je zrejmé, že celú dôkaznú povinnosť prenáša na súd. Z podania taktiež nie je jasný titul nároku na náhradu, nakoľko navrhovateľ tento presne nešpecifikoval. Odporca poukazuje ďalej na to, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde, pretože prvé žiadosti navrhovateľa o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 23.04.2012 boli odporcovi doručené dňa 23.04.2012, avšak navrhovateľ doručil okresnému súdu predmetnú žalobu už v mesiaci september 2012 a teda navrhovateľ ju nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z.. Zároveň uvádza, že navrhovateľ neposkytol odporcovi žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí, a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody, o ktorého prerokovanie sám požiadal. K tvrdeným prieťahom v konaní má odporca za to, že pri posudzovaní nároku na náhradu škody môže súd vychádzať z existencie prieťahov v konaní len v prípade, že tieto boli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, v ktorom sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatným rozhodnutím

Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo v právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti., ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.. Ďalej poukázal, že ust. § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku v znení účinnom pred 01.06.2011 znelo „vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených“, pričom však dôvodová správa, k jej novelizovanému ustanoveniu § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku je uvedené, že správnosť aplikácie dotknutého ustanovenia na rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul osvedčila svojim autentickým výkladom aj Národná rada Slovenskej republiky ako zákonodarný zbor SR. K navrhovateľom vyčíslenej majetkovej škody má odporca za to, že odporca v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. nepreukázal existenciu škody a nároky, ktoré si uplatňuje, je možné považovať za hypotetické. S poukazom na pocity frustrácie a úzkosti navrhovateľa, odporca poukazuje, že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb sa odlišuje od vzniku nemajetkovej ujmy o fyzických osôb. Zánik podnikateľských aktivít a plánov navrhovateľ podľa odporcu súdu nekonkretizoval. Požadovaná náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 20 % z istiny a príslušenstva nie je podložená akýmikoľvek reálnymi skutočnosťami a či rozumnou úvahou. Odporca nemá za preukázaný tak vznik nemajetkovej ujmy ako ani to, že by sa mala poskytovať jej náhrada v peniazoch. Na doplnenie poukázal na list Európskej komisie, Generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť pod č. JUST/A3/RM/kb D(2010) 1360 adresovaný stálemu predstaviteľovi Slovenskej republiky pri Európskej únii, v ktorom Európska komisia poukázala, že navrhovateľ a jeho praktiky sú vnímané verejnosťou negatívne z hľadiska porušovania práv spotrebiteľa. Záverom odporca uviedol, že je toho názoru, že navrhovateľ nepreukázal, že by činnosťou súdu v namietanom konaní došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal vznik ani výšku skutočnej škody, ani prípadnej nemajetkovej ujmy.

Súd sa oboznámil s podaniami účastníkov konania spolu s prílohami, spisovým materiálom tunajšieho súdu sp. zn. 4Er/120/2010, pričom zistil nasledovný skutkový stav veci:

Dňa 18.09.2009 bol vydaný rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriaďovateľa Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom v Bratislave, ktorý uložil P. Ď., N.. XX.XX.XXXX zaplatiť spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o. sumu 1.055,58 Eur, so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne zo sumy 1.055,58 Eur od 25.04.2009 do zaplataenia, zákonným úrokom vo výške 6,00 % ročne zo sumy 1.055,58 Eur od 09.07.2009 do zaplataenia a nahradiť trovy rozhodcovského konania vo výške 267,89 Eur. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 19.10.2009 a vykonateľnosť dňa 22.10.2009.

Súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý podal dňa 17.02.2010 na tunajší súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu - Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu č. k. SR 14698/09 zo dňa 18.09.2009.

Výzvou zo dňa 05.03.2010 súd vyzval tunajší oprávneného, aby predložil úverovú zmluvu vrátane všeobecných zmluvných podmienok alebo iných obdobných podmienok.

Tunajší súd uznesením č. k. 4Er/120/2010-10 zo dňa 07.12.2010 predmetné exekučné konanie zastavil a oprávnenému uložil povinnosť nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekučného konania vo výške 60,21 Eur. Oprávnený podal voči predmetnému uzneseniu odvolanie dňa 27.12.2010. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 04.04.2011 v spojení z uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17CoE/16/2011-34 zo dňa 23.02.2011, ktorým odvolací súd odvolacie konanie zastavil pre späťvzatie odvolania oprávneným.

Navrhovateľ v žalobnom návrhu tvrdil, že písomnou žiadosťou požiadal o predbežné prerokovanie svojho nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, pričom svoje tvrdenie nepodložil žiadnymi dôkazmi.

Podľa § 3 ods. 1 písm. a) a d) zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) bod 1. cit. zák. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda

vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

Podľa § 5 ods. 1 cit. zák. právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1 cit. zák. ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa ods. 3 cit. zák. ak bola škoda spôsobená nezákonným rozhodnutím, ktoré je vykonateľné bez ohľadu na právoplatnosť, možno nárok na náhradu škody uplatniť aj vtedy, ak nezákonné rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené na základe riadneho opravného prostriedku. Ak bolo vykonateľné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, možno nárok uplatniť aj vtedy, ak bolo zrušené pre nezákonnosť príslušným orgánom.

Podľa § 9 ods. 1 cit. zák. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné preťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa ods. 2 cit. zák. právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 17 ods. 1 cit. zák. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk.

Podľa ods. 2 cit. zák. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že navrhovateľ nepreukázal svoj nárok. V konaní neboli preukázané základné predpoklady pre skúmanie úradného postupu súdu, resp. vydania nezákonného rozhodnutia súdom v konaní vo veci udelenia poverenia pre vykonanie exekúcie na podklade rozhodcovského rozsudku, ktorá bola vedená na tunajšom súde pod sp.zn.: 4Er/120/2010. Z priloženého spisu súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola zamietnutá. Pre takýto postup súdu zákon neustanovuje žiadnu lehotu. Skutočnosť, že žiadosť bola prvostupňovým súdom zamietnutá, nie je jediným predpokladom, kedy je možné preskúmať predmetné rozhodnutie z pohľadu možného škodového následku na podklade zákona č. 514/2003 Z.z., nakoľko predmetné rozhodnutie v tejto veci nebolo odvolacím, resp. dovolacím súdom pre nezákonnosť zrušené. Okrem toho navrhovateľ do skončenia dokazovania ani nepredložil žiaden relevantný doklad, že si svoj nárok riadne uplatnil u odporcu, hoci ho súd na to v rámci predvolania na pojednávania riadne vyzýval, keď ho žiadal, aby predložil všetky originály dokumentov súvisiacich s prejednávanou vecou. Prenášanie dôkazného bremena na odporcu, aby jeho súd vyzval na predloženie predmetného spisu, nemá žiadnu oporu v zákone. Z týchto dôvodov súd sa podrobnejšie nezaoberal meritom veci, ale návrh v celom rozsahu zamietol pre neunesenie dôkazného bremena navrhovateľom.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že úspešnému odporcovi nepriznal náhradu trov konania, pretože si žiadne neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v potrebnom počte rovnopisov spolu s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy, t.j. 0,50 Eur/stranu (§ 42 ods. 3, 205 ods. 1 O.s.p.). Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (dôkazy sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, dôkazmi má byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, účastník konania bez svojej viny nemohol dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak nebude povinnosť uložená rozhodnutím dobrovoľne splnená, možno podať návrh na exekúciu podľa osobitného predpisu.